

Տարեկան գինը 10 լոտքի, կէս տարվանը 6 լոտք.
Առանձին համարները 7 կօպէկով.

Ֆիֆլուռմ գրվում են միմյայն խմբագրատան մէջ:

— 16 — Т. Іванов. Волгоград. «Мішарт».

ამაგენი. თифლის. Редакция «Мшакъ».

ԳՈԱՆԵՐՈՐԴ. ՏԱՐԵ

Uruguay

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն կեզուով

Յայտաբարութիւնների համար մճառ

Իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԽՈՒՐԱՅԻ ԱՌԻԹՈՎ

Ամենքը խօսում են խօլէրայի մասին ոչ
թէ միայն մեր երկրում, բայց և ամբողջ
Ռուսաստանում։ Կրագիրները լի են խոր-
հուրդներով խօլէրայի զէմ առաջն առնելի
միջոցների մասին։ Սակայն այդ տեսակ խոր-
հուրդներից շատերը կրում են շատ անզամ
անբարայտականացնող, կոպիտ եսականութեան
բնաւորութիւն։

Անհերքելի է, որ ամենագործնական միջոցը խօսերայի տարածման առաջն առնելու համար՝ մաքրութիւնն է, սանիտարական օրինակելի գրութիւնն է, անմաքրութիւնների դեպքն Փեկցիան է, ջրերի մաքրելն է և այլն։ Այդ միաքը կարելի է ապացուցանել և օրինակներով։

Հնդկաստանի Օրէվէր քաղաքը, որը մի
սուրբ տեղ է համարվում հնդկացի բնինե-
րից, տասն և երկու տարի միանգամ գրա-
ւում է, որպէս ուխտատեղի, հազարաւոր
ուխտաւորներին։ Անցեալ տարի պիտի կա-
յանար այդ կրօնական տօնը, սակայն Օրէ-
վէրի շուրջը տիրում էր խօլէրան։ Ի՞նչ
կասկած որ հիւանդութիւնը պիտի աւելի
էլ տարածվէր հազարաւոր ժողովրդի մի
տեղ հաւաքվելուց....

Սակայն ի՞նչ արաւ Հնդկաստանի անգլ-
լիական կառավարութիւնը. „Այդպիսի
գիտուածում մեզ մօտ, ասում է Պետր-
բուրգի „Сынъ Отечества“ լրագիրը, այլ և
այլ գրկարար պլուէկաներ առաջարկողները
անպատճառ խորհուրդ կը տային կառավա-
րութեանը արգելել ուխաւառներին հա-
ւաքվել ուխտատեղում, արգելել մարդկանց
միմեանց նամակներ գրել, արգելել նոյն իսկ

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Այս շաբաթ խօլէրային հիւանդութիւնը Շուշում ունեցաւ երկու կերպարանք, սկզբում սաստակացաւ, համաճարակումի կերպարանք ընդունեց, բայց վերջին օրերը բաւական մերժմացաւ. յունիսի 25-ին, պաշտօնական տեղեկութիւններին նպած, 17 մարտ հիւանդացաւ, 26-ին այդ թիւը իջաւ յանկարծ 4-ի, իսկ 27-ին նոր հիւանդացողների թիւը 3 էր: Այլ ևս չեն կրկնավորմ կատաղի նշաններ ունեցող ծանր խօլէրայի դէսքեր, երբ հիւանդները մեռնում էին 8—12 ժամի ընթացքում: Այդպիսի դէսքեր ամբողջ ժամանակ երկեր հատ էին միամիտ: Եւ այսպէս, վերջին երկու օրերը ներկայացնում են խօլէրայի թուլանալու նշանները: Ի՞նչ կը մնի յետոյ, արգեօք օրից օր թուլանաւով կը վերջանայ սարսափիկի հիւանդութիւնը, թէ միայն ժամանակաւոր դադար է այս, որ եղանակի մնալութիւնից, կամ, կարելի է ասել, ցրտութիւնից է առաջացել—այդ չը զիտենք: Բայց ինչպէս և վնիսի, քաղաքում այժմ համարաւութիւն է տիտում:

Ձ Ամսիք թէ այս համագրաբութիւնը թուլացնէ
Քաղաքացիներին և սովորական անհոգութեան
մասնէ: Այդ կը լինէր մի շատ վաստ ինքնախա-
բութիւն, որ գետուար հետևանքներ կառաջացնէր:
Ուաք է ոչ մի ժամանակ աչքից չը գցել սար-
սափեկի թշնամուն, քանի որ նկատում ենք նրա
ներկայութիւնը: Առանց այդ էլ հիւանդութեան
ոչ մաքառում ենք զուսպեւել մեծանեան: Մեն-

խօսել իրար հետ, որպէս զի ցաւք ըլ տարածվի շնչառութեամբ, խորհուրդ կը տային շրջապատել կասկածելի հիւանդներին, թոյլ տարով որ հիւանդները անօդնական կերպով մեռնեին, խորհուրդ կը տային այդ միջոցներով տիրող երկիւղը սաստկացնելու, աւելի էլ ուժեղացնելով աղետի զօրութիւնը, չորս կողմ սարսափ գցելով, և այդպիսով աղետին հետզհետէ ձանապարհ բանալով իր ոչնչացնող գործը շարունակելու.... Եւ այդ բոլորը յանուն մեր հանգաւութեան ու ապահովութեան, քանի որ մեր թոյլ և զգայուն ջղերը արդէն խանգարվում են լոկ այն մասձմունքից, որ մեզ կարող է պատահել խօլերայով հիւանդի բացուեցու հետ խօսելու.... Այս՝ մենք այսպէս կը վարպէինք, բայց գործնական անպիհացիք ուրիշ կերպ վերաբերվեցան հարցին. նրանք անմիջապէս անցկացրին դէպի Օրէվէր քաղաքը մաքուր և խմելու պիտանի ջուր, մաքրեցին քաղաքը անսամբլի կեղաստութիւնից,—և ուխտագնացութեան ամբողջ տեղութեան ժամանակ խօլերայի ոչ մի դէպք չը պատահեց Օրէվէրում; այն ինչ քաղաքը շրջապատող ուրիշ տեղերում բաւական խիստ էր տիրում նոյն վարակիչ ցաւը: Սակայն անցան ուխտագնացութեան օրերը, զբանց հետ միամին անցաւ և երկիւղը,—և Օրէվէրի բնակիչները փոքր առ փոքր սկսեցին նորից անփոյթ կերպով վերաբերվել դէպի քաղաքի մաքրութիւնը. և աշա երբ ուխտաւոր ների բազմութիւնն արդէն չը կար, չը կար ուրեմն և խիստ հսկողութիւն,—խօլերան իր համար պատեհ հող գտնելով քաղաքի անմաքրութեան մջ, նոր սկսեց յայտնվել և նոր սկսեց հնձել մարդկային զոհերը: Կարծում ենք փաստը բաւական պերճախօս է և այդ տեսակ փաստեր անթիւ են:“

Այդ փաստը բերելուց յետոյ, „Ըստ Օтечества“ լրագիրը սաստիկ յարձակվում է մայրաքաղաքի այն լրագիրների դէմ: ուրոնք առաջարկում էին առանձնացնել բազու քաղաքը, շրջապատել նրան կարանտին-ներով և նրա բնակիչներից ոչ ոքին չը

դեռ միւս քաղաքները տամանեակ հազարներ են
ծախսում մաքրվելու և հիւանդութեան առաջն
առնելու համար, Շուշին պիտի յոյս գնէ այն 750
լուրջի խեղճ գումարի վրա, որ հաւաքել են մի
քանի մարդիկ և որի մեծ մասն արդէն ծախսված

թոյլ տալ գուրս գալ քաղաքից, մի խօսքով
զոհել ամբողջ բնագուն մնացած Ռուսաս-
տանը փրկելու համար:

»Մենք արդէն ասեցինք, որ միակ հաս-
տատ և գործնական միջոցը սահմանափա-
կել հիւնանդութիւնը, աւելացնում է լրա-
գիրը, քաղաքի առողջացնելն է, և ոչ թէ
այն թաթարական նահապետական մի-
ջոցը, որ առաջարկում են մեր պուրլիցիստ-
ներից ոմանք: Պէտք է արմատական կեր-
պով մաքրվել և ապա համերաշխ կերպով
ձեռք ձեռքի տուած յանձն առնել ընդհա-
նուր թշնամու դէմ եռանդրու մաքառումն:“

Եւ ճշմարիտ ի՞նչ աննկարագրելի զայ-
րայթ կը պատճառէր դիցուք 1884 թւին
ֆրանսիական կառավարութիւնը, երբ սար-
սափելի խօլէրա էր տիրում Մարսէլլում,
Տուլօնում և առհասարակ հարաւային
Ֆրանսիայում, եթէ նա այդտեղի բնակիչ-
ներին արգելէր տեղափոխվել դիցուք Պա-
րիզ կամ Լիօն, կամ եթէ հարեւան շվեյցա-
րական կառավարութիւնը արգելէր ֆրան-
սիացիներին մննել Նվէյցարիա: Ընդհակա-
ռակին, Նվէյցարիան ոչինչ կարանտին չը
կանգնեցրեց իր սահմանների վրա և այն
աստիճան վատահ էր թէ իր մօտ տիրող
առասպելական մաքրութեան պատճառով
խօլէրայի բացիները չեն կարող զարգանալ
Նվէյցարիայում, որ անարգել թոյլ էր տա-
լիս Մարսէլլից եկողներին ահագին բազ-
մութեամբ, ամբողջ գնացքներով մննել
Նվէյցարիա և տարածվել ամբողջ երկրուտ:
Եւ ճշմարիտ, մինչդեռ 1884 թւին խօլէրա
էր տիրում Սպանիայում, Խաւալիայում, Հա-
րաւային Ֆրանսիայում, մասսամբ Աւստրիա-
յում, — Կրանց սահմանակից Նվէյցարիան և
Գերմանիան ազատ մնացին այդ ախտից:
Ֆրանսիայի մայրաքաղաք, Պարիզն էր այն
աստիճան օրինակելի սանիտարական պայ-
մանների մէջ էր զրված, որ 1884 թւին
Մարսէլլից գէպի Պարիզ փախչողները չը
կարողացան վարակել Յ միլիոն բնակիչ ու-
նեցող քաղաքը և նոյն թւին Պարիզում խօ-
լէրայի շատ փոքրաթիւ գէպեր պատահե-
ցան:

Քաղաքում կարօլեան թթուատ ճարել շատ
գժուար է. հաստատ իմացյա որ մի ղեղավաճա-
ռական մագաղինում կարօլեան թթուատի փունտն
արժէ... 2 լուբլի 60 կոպ.:—Հսարաւոր է որ
այսպիսի հանգամանքներում կատարվեն գիտու-

Ի՞նչ աննկարագրելի զայրոյթ, ասում
ենք, կը տիրէր Ֆրանսիայում, եթէ 1884
թւին մէն առաջարկէր փակել Մարսէյլը
կարանտիններով, շրջապատել հարաւային
Ֆրանսիան և զոհել երկրի այդ մասի բնա-
կչներին, նրանց մահվան զոհ զարձնել՝
հիւսիսային Ֆրանսիան դրվելու համար։
Խակ մեր մայրաքաղաքների մամուլի մի քանի
օրդանները այդ նոյն միջոցը առաջարկում
էին Բագուի վերաբերմամբ։ Եւ գուցէ բա-
գուցիներին այդ լուրը հասել էր և այդ էր
պատճառը, որ նրանք սարսափահար դրու-
թեան մէջ՝ փախչում էին ամեն կողմ, զեռ-
չը սպասած, որ նրանց փակելին Բագուի
մէջ։

Եթէ մենք զեռ ևս հասունացած չենք
համամարդկային համերաշխութեան զգաց-
մունքն ըմբռնելու համար, վերջացնում է
իր խօսքը „Сынъ Отечества“ լրագիրը,
բայց մենք հաւատացած ենք որ գոնէ մար-
դասիրական ամենատարրական զգացմունքը
մեզ համար մատչելի կարող է լինել։

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԽՈԼԵՐԱՅԻ ՄԱ-
ՍԻՆ

Երկշաբթի, յունիսի 30-ին, առաւտօնեան, Թիֆ-
լիսի Միքայէլեան հիւսանդամոցում խօլէրայով հի-
ւանդներ կային 14 տղամարդիկ և 2 կանայք.
օրվայ ընթացքում եկաւ 1 տղամարդ—Տէր-Խաչա-
տուրեան 7-դ քաղաքամասից, Մաշաբելսկայա
փողոցից, Դուրգուլեվի անից, և 3 կանայք՝ Տի-
տերելվա. 8-դ քաղաքամասից, № 33 անից, Ամա-
տոնեան փողոցի վրա, Պիլի-շվիլի՝ 9-դ քաղաքա-
մասից, Նաբերեժնայա և Խեմենովկայա փողոց-
ների ամփենում գտնվող Քարթվէլօվի անից, և
Պիչկօվա՝ 9-դ քաղաքամասից, Մուսախովի փայ-
տասլոցարանից Մաղաթեան կզզու վրա. առող-
ջացան՝ մէկ տղամարդ—Կարաօվի և երկու կանայք՝
Բալշելա և Ծիբրնիսա. մեռաւ 1 տղամարդ—
Օրուց-օդիկ։ Մի և նոյն հիւսանդամոցում՝ առնեսի

պատրաստ են մոռանալ, ուբանալ նրան և հեշտութեամբ թողնել նրան ճակատագրի կամքին:— Եթէ այլպէս չը լինէր, Բագուն այնպիսի արագութեամբ և հեշտութեամբ չէր տարածի խօլդայի թոյնը Կովկասի բոլոր անկիւններում:

Շուշու քաղաքային հիւանդանոցը վճռել են
առջափոխել, ասանել քաղաքից դուրս: Միայն
պէտք է այստեղ ժամանակաւոր շնորթիւններ
շնչեն հիւանդանոցի համար. եթէ այդ կարելի
լինի անել ժողովարութեամբ հաւաքած փողով,
այն ժամանակ խալոյն կը տեղափոխեն հիւան-
դանոցը: Այդ հիւանդանոցում առ այժմ կան 10
մահացալներ. բայց եթէ հիւանդանութիւնը սաս-
տիանայ, մահացալների թիւը կը բազմանայ: Հի-
ւանդանոցը կառավարում է, ինչպէս գրել եմ,
երիտասարդ բժիշկ Ե. Աղամալեան, որին օգնում
են Վահան սարկաւագ Դադեան և մի ֆելքեր:
Եթէ պ. Աղամալեան պատահաբար նուշում ըլ-
քանիւր, շատ բժուար կը լինէր զբութիւնը:
Պարսնը, յանձն առնելով իր հայրենի քաղաքում
մնալ խօլերայի ժամանակ, աղասել է քաղաքա-
յին բժիշկին հիւանդանոցը պահելու պարտաւո-
րութիւնից: Ամբողջ քաղաքը բաժանված է եր-
կու մասի. մէկը, աւելի մեծը, գտնվում է բժշկա-
պետ Տէր-Գրիգորեանի հակողութեան տակ, միւսը
քաղաքային բժիշկ պ. Բահաթրեանի հակողութեան
տակ: Երկու բժիշկները անդադար շրջում են, ղե-
կավարում են սանհիտարական խմբերը, որոնք
գործում են օրինակելի եռանդով: Երկու երեք
խօսքով չէ կարելի բացառել այդ սանհիտարա-
կան խմբերի տուած մեծ օգուտը. ուստի զբանց
գործունեութեան մասին կը զրենք մի առանձին,
աւելի մանրամասն յօդուած:

